کیهان

دوشنبه ۱۲ تیر ۱۴۰۲ □ ۱۴ ذی‌الحجه ۱۴۴۴ □ ۳ جولای ۲۰۲۳ □ شماره ۲۳۳۳۸

صفحه آخر

اذان ظهر: ۱۲/۰۹، اذان مغرب: ۱۹/۴۵، نیمه‌شب شرعی: ۲۳/۱۶، اذان صبح(فردا): ۳/۰۸، طلوع آفتاب(فردا): ۴/۵۳

نگرانی رژیم صهیونیستی از ناتوانی پدافند هوایی خود برای رهگیری موشک شلیک شده از سوریه

رسانه‌های رژیم آپارتاید اسرائیل گزارش دادند که دلایل ناکامی سامانه‌های هشدارِ زودهنگام درخصوص نفوذ موشکی سوریه به حریم هوایی این رژیم در حال بررسی است.

حدود ساعت ۰۰:۲۰ بامداد یکشنبه دشمن اسرائیلی از سمت شمال شرق بیروت با حمله هوایی برخی نقاط اطراف شهر حمص سوریه را هدف قرار داد. پدافند هوایی سوریه به موشک‌های متجاوز پاسخ داد و یکی از این موشک‌های سوریه وارد اراضی اشغالی شد. منابع صهیونیستی بیان کردند، اگر موشک در یک منطقه پرجمعیت سقوط می‌کرد، فعال نشدن آژیرهای هشداردهنده به فاجعه منجر می‌شد. آن‌طور که ایسنا نوشته، ارتش رژیم صهیونیستی تحقیقاتی را درباره رهگیری نشدن موشک ضدهوایی سوریه و فعال نشدن آژیرهای هشدار آغاز کرده است. پاسخ پدافندی ارتش سوریه و انفجار موشک ارتش این کشور بر فراز اراضی اشغالی، باعث فرود اضطراری یک هواپیمای مسافربری در فرودگاه بن‌گورین شد. حماس در واکنش گفته: «سوریه حق دفاع از خود در برابر تجاوزات اسرائیل را دارد.»

خودکشی، اولین عامل مرگ و میر جوانان در کشور صنعتی سنگاپور

خودکشی، اولین عامل مرگ و میر جوانان در سنگاپور معرفی شد. بالاترین میزان خودکشی در تاریخ سنگاپور ثبت شده است.

آمار جدید نشان می‌دهد، سنگاپور بالاترین میزان خودکشی خود را از سال ۲۰۰۰ تاکنون داشته و بیشترین تعداد مرگ‌ومیر هم در میان جوانان ۲۰ تا ۲۹ ساله بوده است. در مجموع در این کشور برخوردار و مرفه ۴۷۶ مورد خودکشی در سال گذشته گزارش شده که ۹۱ مورد آن افراد ۲۰ ساله بوده‌اند. آخرین ارقام نشان‌دهنده افزایش ۲۵،۹ درصدی خودکشی نسبت به سال ۲۰۲۱ است. در این میان برای افراد ۱۰ تا ۲۹ ساله، خودکشی عامل اصلی مرگ‌ومیر برای چهارمین سال متوالی است و ۳۳،۶ درصد از کل مرگ‌ومیرها در این گروه را تشکیل می‌دهد. به گزارش شفقنا از بلومبرگ، سه مشکل اصلی که اغلب به عنوان علت اصلی خودکشی در سنگاپور مطرح می‌شوند، عبارت‌اند از مشکلات خانوادگی، مشکلات شغلی و مالی و همچنین روابط عاشقانه هستند.

نگاه

آزادی بیان، مفهومی سیاسی

امین‌الاسلام تهرانی

احتمالاً خوانندگان این جستار اصل ماجرا را در این روزها شاید بارها خوانده و شنیده باشند: یک سوئدیِ عراقی‌الاصل به نام «سلوان مومیکا» (۳۷ ساله) در استکهلم، در نخستین روز تعطیلات عید قربان، یک نسخه از قرآن مجید را پاره کرد و آن را در مقابل مسجد مرکزی این شهر به آتش کشید. وی پس از آن که پلیس این کشور مجوزی برای برگزاری تظاهرات ضداسلامی صادر کرد، این جنایت را مرتکب شد. این فردِ سودا زده که در منطقه «قره‌قوش» واقع در «بخدیدا» در استان نینوا متولد شده، حالا هم در سوئد مقیم است و در حساب خود در یکی از شبکه‌های اجتماعی خود را «متفکر، نویسنده و ملحد» معرفی می‌کند[!!] عصر روز چهارشنبه در استکهلم تحت حمایت مقامات سوئدی و برابر چشمان حدود ۲۰۰ مسلمان دست به این اقدام خشن زد. این اقدام انجام شد تا بار دیگر «آزادیِ بیان» در مسلخ «نفرت‌پراکنی» و «توهین» قربانی شود. این اقدام، مسلمانان را در سراسر جهان به خروش درآورد و از ایران و عراق تا برخی از کشورهای اروپایی مسلمانان اعتراضاتی را برپا کردند.«ایوان فائق جابرو»، وزیر مهاجرت عراق تأکید کرده که عراق با دولت سوئد برای استرداد عامل آتش‌زدن قرآن و تضمین عدم تکرار آن هماهنگی خواهد کرد. وزیر مهاجرت عراق که در مراسم محکوم کردن تکرار حادثه آتش زدن قرآن کریم در کلیسای سیدةالنجاة در بغداد شرکت کرده بود، گفت که در پشت تکرار حادثه آتش‌زدن قرآن طرف‌هایی هستند که خیر و صلح بشریت را نمی‌خواهند، همه ادیان و کتب آسمان، کاملاً قابل احترام هستند و تعرض به آنها از سوی هیچکس جائز نیست. او از دولت سوئد خواست مرتکب این اقدام شنیع را با شدیدترین مجازات محاکمه کند و اجازه تکرار این اهانت را ندهد. این اظهارات در پی آن مطرح شده که در ادامه واکنش‌ها به هتک حرمت قرآن، دبیرکل سازمان ملل گفته بود که قرآن‌سوزی را محکوم می‌کنیم؛ همچنین اتحادیه اروپا سوزاندن قرآن را اقدامی آشکارا اهانت‌آمیز و تحریک‌آمیز دانسته بود و سوئد نیز عقب‌نشینی کرده بود.

اما چه چیزی در پسِ این ماجراهای متأسفانه تکرار شونده است؟ شاید هیچ اصل حقوق بشریِ چون اصل آزادی بیان، مفهومی سیال نداشته باشد. گاهی کوچک‌ترین انتقادات به رژیم آپارتاید اسرائیل مصداق یهودی‌ستیزی و نژادپرستی قرار می‌گیرد از ذیل عنوان آزادی بیان خارج و محکوم می‌شود و گاهی نیز نفرت‌پراکنیِ خشونت‌آمیز نسبت به مقدسات پیروان یک دین (به ویژه اسلام) مصداق آزادیِ بیان قرار می‌گیرد! در خاطر نگارنده این سطور هست که مجری مشهور فرانسوی در یکی از برنامه‌های خود می‌گفت من دوست دارم که به مسیح(ع) یا پیامبر اسلام(ص) توهین کنم - العیاذ بالله - و به هیچ کس هم مربوط نیست و کسی حق این را ندارد معترض به من شود! همین مجری در برنامه دیگری، کمدینی را که با زبان عبری شوخی کرده بود هدف حملات خود قرار داد و او را یک یهودستیز نژادپرست خواند! البته بحث سر یک مجری مشهور نیست، این مجری در واقع فکر حاکم در جریان اصلی رسانه‌های غربی و سیاست‌گذاران غربی را نمایندگی می‌کند. از این رو، به نظر می‌رسد آزادی بیان در واقع با منافع و گرایشات سیاسی بازتعریف و اجرا می‌شود. در واقع آزادی بیان اصلی حقوقی نیست، بلکه مفهومی سیاسی است. این اولین حادثه از این دست در سوئد نیست؛ جایی که بیش از ۶۰۰ هزار مسلمان در آن زندگی می‌کنند. در ۲۱ ژانویه همین سال میلادی (۱ بهمن ۱۴۰۱)، «راسموس پالودان»، رهبر حزب دانمارکیِ راست افراطی یک نسخه از قرآن را در نزدیکی سفارت ترکیه در استکهلم، تحتِ حفاظت پلیس سوزاند. اما گویا این بار واکنش‌ها از دفعه پیش سنگین‌تر بوده است. باری، امروزه «آزادی بیان» بهانه‌ای شده که سیاستمداران و گروه‌های نژادپرست در کشورهای اروپایی از آن استفاده می‌کنند تا بتوانند به مهاجران و مسلمانان حمله کنند و هر چه می‌خواهند بکنند و بگویند و روشن است که این فقط یک بازی سیاسی است. باید توجه داشت که دولت کنونی سوئد کمابیش بر حمایت‌های حزب راست افراطی تکیه دارد؛ در حالی که تا چندی پیش، فعالیت این حزبِ پوپولیستی به دلیل ارتباط با «نئونازی‌ها» از نظر سیاسی ممنوع بود؛ اما چه می‌شود که حالا به دومین حزب بزرگ سوئد و بخشی از جریان راست‌گرای حاکم تبدیل شده است!

به طور کلی باید توجه داشت که حقوق بشر همواره مورد تصریح زبانیِ سیاستمداران و حکمرانانِ اروپایی و آمریکایی بوده است، اما باید دو نکته را در نظر داشت: ۱. مصداق تامِ «بشر» در این‌جا انسانِ «متجددِ غربی» است و نه هر انسانی؛ ۲. این حقوق در صورت تعارض با منافع قطعاً قابلِ چانه‌زنی و نادیده گرفته شدن است. یعنی حقوق بشر مفهومی سیال دارد، زیرا مفهوم پایه‌ای و مبنایی نیست که دیگر مفاهیم را با آن سنجید و مقام عمل را با آن داوری کرد. وقتی «سودگرایانه» نگاه کنیم مفهوم حقوق بشر مفَهومی خواهد بود سیال و قابل نادیده گرفته شدن. گرچه امروزه «زبانِ قال» سیاست و رسانه در غرب با صراحت اشاره نمی‌کند، اما «زبانِ حال» غرب، همچنان گویای «بیگانه‌ستیزی» است؛ و مسلمانان تا اطلاع ثانویِ همچنان بیگانه محسوب می‌شوند. این همان معنایِ «نژادپرستی» است که کمتر در معرض توجه است. در غربِ مدرن شخصی شایستهٔ بهره‌گیری کامل از مواهبِ دنیایِ غرب است که در «ترازِ» انسانِ «غربیِ متمدن» تشخیص داده شود، و الا مندرج در تحتِ مقولهٔ «وحشیِ» است، گرچه برای خطابش از چنین واژه‌ای استفاده نمی‌شود. البته دقت شود که بحث از تمایز اعتقادی و این‌که عقایدی را درست و بهتر بدانند نیست، بلکه بحث بر سر تمایزی است که منشأ تبعیض‌های خشونت‌آمیز می‌شود.

گزارش خبری تحلیلی کیهان

جنگ داخلی و حکومت نظامی در ۲۰ شهر فرانسه

سرویس خارجی-

اعتراض‌ها به قتل ناجوانمردانه نوجوان ۱۷ ساله به دست پلیس فرانسه، دیگر شکل یک شورش بزرگ و سراسری -و به اعتقاد برخی رسانه‌های غربی- حتی شکل یک «جنگ داخلی» به خود گرفته است. دولت ماکرون برای کنترل اوضاع نیروهای ویژه و ده‌ها هزار نیروی پلیس را در سرتاسر این کشور مستقر کرده و در دست کم ۲۰ شهر نیز حکومت نظامی اعلام کرده است.

فرانسه این روزها شاهد شدیدترین، خشن‌ترین و کم‌سابقه‌ترین شورش در تاریخ معاصر خود است. قتل یک نوجوان ۱۷ ساله الجزایری‌تبار سه‌شنبه هفته گذشته آن هم در روز روشن آتش زیر خاکستر خشم مردم این کشور را علیه نظام استعماری و نژادپرست پلیس این کشور دوباره شعله‌ور کرد. شعله‌های این آتش روز به روز بیشتر زبانه می‌کشد و هشدارها نیز درباره خروج اوضاع از کنترل دولت و حرکت فرانسه در مسیر جنگ داخلی و فروپاشی از درون بیش از پیش شنیده می‌شود.

شنبه نیز شورش‌ها در پنجمین شب اعتراضات با شدت و حدت هرچه تمام ادامه ادامه یافت. پلیس می‌گوید برای کنترل اوضاع نیروهای ویژه و بیش از ۴۵ هزار پلیس و خودروهای زرهی را در سرتاسر این کشور مستقر کرده است و پرواز هلیکوپترها نیز بر فراز شهرها همچنان ادامه دارد که تداعی‌گر چیزی نیست جز یک جنگ داخلی. دامنه خشونت نیروهای نظامی برای سرکوب تا اندازه‌ای بالاست که حتی نهادهای حقوق‌بشری غربی هم بیانیه‌های اعتراضی را منتشر کرده‌اند. حجم اعتراض‌های مردمی و نحوه اعمال خشونت و خونریزی از سوی نیروهای نظامی فرانسه تا اندازه‌ای گسترده است که برخی کارشناسان نیز از احتمال وقوع یک انقلاب جدید در این کشور خبر داده‌اند. این مسئله از آن‌جایی دارای اهمیت است که فرانسه سرزمین انقلاب‌هاست و در دویست سال اخیر، شاهد چندین شورش گسترده اجتماعی و سیاسی منجر به انقلاب بنیادین بوده است.

۲۰۰۰ نفر به زندان رفتند

رسانه‌های فرانسوی می‌گویند، پلیس و نیروهای امنیتی برای جلوگیری از حملات معترضان در به آتش کشیدن اماکن عمومی و خصوصی، تخریب خودروها و غارت فروشگاه‌ها، از تجهیزات ضدشورش شامل گازاشک‌آور، نارنجک‌های صوتی و خودروهای زرهی استفاده می‌کند. «جرالد دارمانین» وزیر کشور فرانسه دیروز یکشنبه اعلام کرد تاکنون بیش از ۲ هزار نفر در سراسر این کشور بازداشت شده‌اند و به گفته وی، تنها شنبه شب، در جریان پنجمین شب اعتراضات و آشوب‌ها در فرانسه، ۷۱۹ نفر بازداشت و ۴۵ مامور پلیس زخمی شدند. در جریان آشوب‌های شنبه شب همچنین، ۵۷۷ خودرو و ۷۴ بنا به آتش کشیده شد.۸۷۱ آتش‌سوزی پراکنده نیز در معابر و سطح شهرها گزارش شده است. همچنین ۱۰ کمیساریا، ۱۰ ژاندارمری و ۶ پست پلیس شهری مورد حمله آشوبگران قرار گرفته است. برخی گزارش‌ها نیز نشان می‌دهد دانش‌آموزان معترض فرانسوی نیز شبانه وارد مدارس خود شده و کلاس‌های درس را به آتش می‌کشند! گزارش‌هایی نیز منتشر شده که نشان می‌دهد معترضان فرانسوی در شهرهای مختلف، اقدام به شناسایی نیروهای اطلاعاتی و لباس شخصی کرده و آنها را به باد کتک می‌گیرند.

با اراذل و اوباش می‌جنگیم!

با گسترده شدن حجم آشوب‌ها و تخریب‌ها اتحادیه پلیس فرانسه شنبه شب به وقت تهران به صراحت اعلام کرد که در حال جنگ با «جمعی اراذل و اوباش» است. به گزارش «خبرگزاری فرانسه» اتحادیه پلیس فرانسه در بیانیه‌ای اعلام کرد: «امروز ماموران پلیس در خط مقدم هستند زیرا ما در وضعیت جنگ هستیم» اتحادیه پلیس فرانسه در بیانیه خود با وحشی خطاب کردن معترضان افزود که دیگر دعوت به آرامش کافی نیست. بر اساس گزارش‌ها در ۲۰ شهر حومه پاریس نیز مقررات منع آمد و شد وضع شده است و هزاران نیروی پلیس در این مناطق برای کنترل آشوب‌ها مستقر شده‌اند. اتحادیه پلیس فرانسه روز جمعه نیز تهدید کرده بود که اگر ماکرون نظم را برقرار نکند، به شورش متوسل می‌شود.

والدین شورشیان زندانی می‌شوند!

وزیر دادگستری فرانسه نیز با تهدید والدین فرانسوی از آنها خواسته تا فرزندان خود را مهار کنند. میانگین سنی شورشیان فرانسه ۱۷ سال اعلام شده است. «اریک دوپوند مورتی» با صدور بخشنامه‌ای، جزئیات پاسخ کیفری «سریع، قاطع و نظام‌مند» مورد نظر خود برای مقابله با شرکت‌کنندگان در خشونت‌های خیابانی اخیر فرانسه را به مراجع ذی‌ربط منعکس کرد. براساس یادداشت اطلاعاتی که روز جمعه به رؤیت نشریه «لوپاریسین» رسیده است، یک‌سوم متهمان بازداشتی در شورش‌ها نوجوانان زیر سن قانونی و «جوانان بیکار از محله‌های آسیب‌پذیر» هستند. به گزارش مهر وزیر دادگستری فرانسه درباره این اعتراضات خشونت‌آمیز این را هم گفت که: «والدینی که به فرزندان‌شان علاقه‌ای ندارند و اجازه می‌دهند تا دیروقت در خیابان پرسه بزنند، بدانند که مقصدشان کجاست... آنها با دو سال زندان و جریمه ۳۰ هزار یورویی روبه‌رو هستند... پرورش دادن و بزرگ کردن بچه‌ها به عهده دولت نیست. دولت می‌تواند به والدین کمک کند اما نمی‌تواند جایگزین آنها باشد.» در بخشنامه‌ای که وزیر دادگستری فرانسه به منظور نظارت بر حسن اجرای آن راهی شهر کرتی و دادگاه این شهر در شهرستان ول‌دومرن شده بود، به این نکته اشاره شده که ممکن است برای احضار والدینی که هنگام احضار فرزندشان به دادگاه، غیبت داشته باشند، از نیروی پلیس استفاده یا به طور مستقیم برای آنها جریمه اعمال شود. وزیر دادگستری فرانسه همچنین خاطرنشان کرده است که: «قصد داریم حساب کاربری کاربران جوان شبکه‌های اجتماعی که از این شبکه‌ها برای تعیین زمان، مکان و نحوه شلوغ‌بازی استفاده می‌کنند را از بین ببریم. احتمالاً قوه قضائیه از اپراتورها بخواهد تا آی‌پی آدرس‌ها را تحویل دهند.»

خسارت را از والدین می‌گیریم

همچنین در این بخشنامه اشاره شده که برای ممانعت از حضور در صحنه اعتراضات و تظاهرات، تدابیری اندیشیده شده است و همچنین والدین ملزم به پرداخت جریمه خسارت‌هایی هستند که فرزندان‌شان به بار می‌آورند. «مورتی» همچنین خواستار اعمال فشار بر شبکه‌های اجتماعی از جمله «اسنپ‌چت» شد که در بین جوانان فرانسوی محبوبیت زیادی دارد. وزیر دادگستری فرانسه دراین‌باره تاکید کرد: از دادستانی عمومی می‌خواهم تا اسنپ‌چت و اپراتورهای مشابه آن را توقیف کند؛ اپراتورهایی که جوانان را تحریک کرده و آنها را قادر می‌سازند تا زمان و مکان قرار برای آشوب را تعیین و تبادل کنند. مورتی همچنین یادآور شد که مقامات ذی‌ربط قادرند تا هویت کاربران اینترنتی که ویدئوی آشوب‌ها را در فضای مجازی منتشر می‌کنند را شناسایی کرده و تحویل مراجع قضائی دهند. این اظهارات که با تشدید تنش، رنگ تهدید به خود گرفته، در حالی مطرح شده که امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه نیز درباره مسئولیت والدین در این اعتراضات هشدار داده است. ماکرون گفته است: از والدین درخواست مسئولیت‌پذیری دارم تا فرزندان‌شان را در خانه نگه دارند. پلتفرم‌ها و شبکه‌های اینترنتی نقش عمده‌ای در رویدادهای روزهای اخیر داشته‌اند.

فروپاشی از درون

روزنامه انگلیسی «دیلی تلگراف» نیز تصویر بسیار رعب‌آوری از آشوب‌های این روزهای فرانسه ارائه داده و در گزارشی نوشته است: «ماکرون در حال از دست دادن کنترل فرانسه است. هزاران تن دستگیر شده‌اند. مدارس، مراکز اجتماعی، سالن‌های شهر، مجتمع‌های ورزشی، دفاتر پست به آتش کشیده شده‌اند. غارت‌ها از سوپرمارکت‌های لیدل گرفته تا فروشگاه‌های اپل رویت می‌شوند. ژاندارم‌ها و نیروهای ویژه، علاوه‌بر نیروی انتظامی مستاصل، برای گشت‌زنی شبانه به خیابان‌ها آمده‌اند. در این هیاهو، خشم مغازه‌دارانی که فریاد می‌زنند منع آمد و شد ایجاد کنید وگرنه خودمان امور را به دست می‌گیریم، رو به افزایش است.» به گزارش ایسنا، دیلی‌تلگراف می‌افزاید: «ویدیوی وایرال شده از نائل المرزوقی ۱۷ ساله که نشان می‌دهد پلیس او را در خیابانی متوقف کرده و نهایتا از فاصله نزدیک و مستقیم به قفسه سینه او شلیک می‌کند، اکثریت فرانسه را در شوک فرو برده است. راهپیمایی ۶۰۰۰ نفری که روز بعد آن به راه افتاده و خواستار برقراری عدالت شد، کاملا مشروع تلقی می‌شد تا اینکه به شکل فاجعه‌باری به شیوه همیشگی تشدید شد. شورش، اتهامات آتش‌افروزانه و سپس به معنای واقعی کلمه آتش‌افروزی شامل برافروختن آتش، خرابکاری‌های بی‌معنی و تخریب از ایستگاه‌های اتوبوس تا فروشگاه‌ها، مهدکودک‌ها و خانه‌های سازمانی ارزان به راه افتاد. همچنین اموال خصوصی و عمومی در هیچ جا در امان نماند. درهم و برهم؛ از سرقت یک بسته شش‌تایی شیر نیمه چرب گرفته تا ساعت، جواهرات، کفش نایک و کالسکه بچه.»

در پایان این گزارش آمده است: امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه هم از سناریویی که بعد از مرگ جورج فلوید به راه افتاد و اعتراضات موسوم به زندگی سیاه‌پوستان مهم است را رقم زد، آگاه است. از همین رو، او دو دل بود و پیش از اعزام ژاندارم‌ها سه روز تمام صبر کرد و در نهایت منع آمد و شد اعلام کرده و ارتش به خیابان‌ها آمد.در همین حال به نظر نمی‌رسد که اوضاع چندان آرام شده باشد؛ رئیس‌جمهوری فرانسه مجبور شد تا سفر رسمی خودش به آلمان را لغو کند. کنترل اوضاع هم به سرعت از دستان او خارج می‌شود.»

جنگ داخلی

اوضاع در فرانسه به قدری بحرانی است که مقامات و سران احزاب این کشور نسبت به جنگ داخلی در کشور هشدار می‌دهند.«اریک زمور»، رهبر حزب دست راستی «تسخیر مجدد» اعلام کرد که این وضعیت «بسیار جدی‌تر» از سال ۲۰۰۵ است. به گزارش ایسنا، به نقل از فیگارو، اریک زمور در این رابطه گفت: ما در آستانه یک جنگ داخلی هستیم. این یک جنگ قومی و نژادی است، ما به وضوح می‌توانیم نیروهای درگیر را ببینیم. به نظر زمور، ماکرون در این ارتباط از خود ضعف نشان داده است. وی ادامه می‌دهد: «شما به فردی مصمم و محکم نیاز دارید. اگر من در قدرت بودم، اول از همه جلوی مهاجرت را می‌گرفتم. اعطای تابعیت با محل تولد و جمع شدن خانواده به واسطه شهروندی را حذف می‌کردم، ورود دانشجویان را به نزدیکی صفر می‌رساندم و افراد شرور، مجرمان بعد از سپری کردن محکومیت‌شان و بیکاران بیش از شش ماه را اخراج می‌کردم.»

جنگ با سیستم حاکم

روزنامه انگلیسی گاردین نیز در گزارشی وضعیت کنونی فرانسه را جنگ معترضان با سیستم این کشور عنوان کرده و از قول یک شهروند فرانسوی نوشته است: من جدا فکر می‌کنم که جوانان این‌جا خودشان را در یک جنگ در نظر می‌گیرند. آنها این موقعیت را به‌مثابه جنگ با سیستم کشور تلقی می‌کنند. این جنگ فقط علیه پلیس فرانسه نیست و بلکه چیزی فرای آن است. این فقط نیروهای پلیس نیستند که مورد هدف قرار می‌گیرند، بلکه سالن‌ها و ساختمان‌های شهر نیز مورد حمله و هدف معترضان هستند... در واقع یک بعد سیاسی وجود دارد؛ حسی که انگار سیستم هیچ کاری نمی‌کند. جوانان مورد تبعیض قرار گرفته‌اند و همچنین نادیده گرفته شده‌اند.»

گاردین می‌افزاید: مرگ نائل مرزوق، نوجوان ۱۷ ساله به دست پلیس فرانسه اتفاقی نبود که در انزوا باقی بماند، بلکه بازتاب گسترده‌اش مشکلاتی را در میان پلیس فرانسه و مسائل مربوط به نژادپرستی پررنگ‌تر کرده و جامعه باید نسبت به تمامی این‌ها هوشیار باشد. به بیان دیگر و براساس مفهومی گسترده‌تر، مرگ مرزوق سؤالات غامض و لاینحلی را درباره اصرار متعصبانه فرانسه نسبت به همگون‌سازی نژادی، سکولاریسم و یک هویت مطلق با قائده کلی و جهان‌شمول مطرح کرده است. به گزارش ایسنا به نقل از گاردین شکست طبقه‌های سیاسی فرانسه جهت رسیدگی به این مشکل، یکی از دلایلی است که بسیاری از جوانان به خصوص مردم رنگین‌پوست معتقدند که با سیستم در حال جنگ هستند. همچنین سیاستمداران راست فرانسه که این اعتراضات را شورش و یا جنگ داخلی خوانده‌اند، خودشان عموما نژادپرست تلقی می‌شوند. حتی امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه هم به بی‌مسئولیتی متهم شده است زیرا او به جای آنکه به این موضوع رسیدگی کند، در بحبوحه شرایط کشورش و اعتراض شهروندانش، به کنسرت التون جان، خواننده و نوازنده انگلیسی رفته بود. پلیس فرانسه نیز با توصیف معترضان تحت عنوان «دسته‌های وحشی» اقدام خود را توجیه می‌کند و همین امر بیانگر شکاف خطرناک و عمیق‌تر میان فقیر و غنی در فرانسه است. در پایان این گزارش آمده است:«فقر، محله‌های زاغه‌نشین، بیکاری، فرصت‌های محدود زندگی و انزوا در جامعه جزو مشکلاتی هستند که جوانان در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته به‌خصوص بریتانیا با آنها مواجه هستند. و هنگامی که مسائل حاد و غیرحل نشده‌ای مثل نژادپرستی به چنین ترکیب بی‌ثباتی افزوده می‌شود، عجیب نیست که انفجارهای کنترل‌نشده‌ای اتفاق بیفتد. آنچه که در فرانسه در حال رخ دادن است، هشداری برای همه می‌باشد.»

حمله به خانه شهردار

از سوی دیگر منابع خبری از هجوم یک خودروی متعلق به معترضان فرانسوی به درون خانه شهردار حومه پاریس و مجروح شدن همسر وی خبر داده‌اند. خبرگزاری فرانسه در این زمینه گزارش داده است که علاوه‌بر همسر، یکی از فرزندان وی نیز مجروح شده است.«وینسنت ژانبرون»، شهردار شهر «کرتیل» در جنوب شرقی پاریس در توئیتر خود نوشته که معترضان یک خودرو را قبل از به آتش کشیدن به خانه او زدند. وی تایید کرده که همسر و یکی از فرزندانش در این حادثه مجروح شده‌اند. دادستان محلی به خبرنگاران گفته است که تحقیقات در مورد سوء قصد به قتل آغاز شده است.

اعتراضات به سوئیس رسید

رسانه‌های سوئیسی نیز از کشیده شدن اعتراضات و ناآرامی‌های فرانسه به کشور سوئیس خبر دادند که طی آن ویترین‌های مغازه‌ها در لوزان شکسته شد و حدود ۷ نفر دستگیر شدند. به گزارش تسنیم به نقل از «اس ار اف» سوئیس بیش از صد جوان در مرکز شهر لوزان به عنوان پژواک ناآرامی در فرانسه تجمع کردند. بر اساس گزارش پلیس، خسارت‌های مالی به مغازه‌ها وارد شده است. طبق اعلام پلیس شهر لوزان در اوایل صبح یکشنبه چندین ویترین مغازه شکسته شد. درب یک فروشگاه بزرگ خرده‌فروشی هم شکسته شد. در بیانیه پلیس آمده است که هفت نفر دستگیر شده به پاسگاه پلیس منتقل شدند. شش نوجوان بین ۱۵ تا ۱۷ سال در بین آنها وجود دارد. این جوانان سوئیسی، پرتغالی، سومالیایی، بوسنیایی، گرجی و صربی‌الاصل هستند. پلیس همچنین یک مرد ۲۴ ساله سوئیسی را دستگیر کرد. طی روزهای گذشته در کشور بلژیک نیز مردم در همبستگی با معترضان فرانسوی به خیابان‌ها آمدند.

در اعتراض به بحران اقتصادی حاصل از جنگ اوکراین صورت گرفت

استعفای ۱۷۰ هزار نفر از کارکنان نظام سلامت انگلیس

سرویس خارجی-

در بحبوحه تشدید بحران اقتصادی ناشی از جنگ اوکراین در انگلیس نزدیک به ۱۷۰ هزار نفر از کارکنان نظام سلامت این کشور سال گذشته میلادی به علت «فشارهای بی‌سابقه»، شغل خود را ترک کرده‌اند. این درحالی است که این دسته شغلی اعتصاب‌هایی را در طول ماه‌های گذشته انجام داده است.

اقتصاد انگلیس بر اثر چندین بحران متوالی از جمله کرونا و شرایط ایجاد شده ناشی از جنگ اوکراین در بدترین شرایط خود در نیم قرن گذشته قرار دارد و کشور به گفته رئیس بانک مرکزی دوره طولانی رکود اقتصادی را تجربه می‌کند. بحران اقتصادی کنونی تاثیر بسیار شدیدی نیز بر بخش سلامت انگلیس گذاشته است کارکنان بخش درمان انگلیس طی چند ماه اخیر، چندین دور اعتصاب کرده‌اند اما دولت حاضر به بهبود شرایط کاری و افزایش دستمزدهای آنها نیست.نخست‌وزیر انگلیس چندی قبل جلسه اضطراری مشترکی را با حضور وزرای دارایی، بهداشت و اتحادیه‌های معترض برگزار کرد اما نتیجه ملموسی را که مانع تداوم اعتصاب‌ها شود به همراه نداشت؛ در واقع این جلسه منجر به تشکیل ستادی در داخل بیمارستان‌ها شد که بیماران در مواقع برگزاری اعتصاب کارکنان این بخش، بین مراکز درمانی توزیع شوند. روزنامه گاردین انگلیس نیز در گزارش تازه‌ای خبر از استعفای نزدیک به ۱۷۰ هزار تن از کارکنان نظام سلامت این کشور داده است. به گزارش ایرنا به نقل از روزنامه گاردین، این یک رکورد تاریخی از خروج کارکنان نظام سلامت انگلیس است که بسیاری از آنها با بدترین فشارهای بی‌سابقه در «خدمات بهداشت ملی» این کشور مواجه هستند. بر اساس این گزارش، بیش از ۴۱ هزار پرستار در میان آنهایی هستند که شغل خود را در بیمارستان‌های خدمات بهداشت ملی و خدمات بهداشت جامعه ترک کرده‌اند و بالاترین نرخ ترک کار در دست‌کم یک دهه گذشته است. شمار کارکنانی که شغلشان را در سال ۲۰۲۲ ترک کردند در مقایسه با سال ۲۰۱۹ بیش از یک چهارم افزایش یافته است. از سال ۲۰۱۰ آمار نیروی کار خدمات بهداشت ملی انگلیس و آنهایی که شغل خود را ترک کردند، نشان می‌دهد که ریشی سوناک نخست‌وزیر انگلیس با چه چالشی در این حوزه مواجه است. وی روز جمعه یک برنامه جدید برای نیروی کار بمنظور آموزش و حفظ بیشتر آنها راه‌اندازی کرده است. «جولیان هارتلی» مدیر اجرایی خدمات ارائه دهنده سرویس بهداشت ملی انگلیس گفت که داده‌ها در مورد ترک شغل افراد نگران‌کننده است و ما باید شاهد روند معکوس باشیم. بر اساس این گزارش در سال منتهی به ۳۱ دسامبر ۲۰۲۲(۱۰ دی ۱۴۰۱) ۱۶۹ هزار و ۵۱۲ نفر از کارکنان خدمات بهداشت ملی انگلیس در بیمارستان‌ها، خدمات بهداشت جامعه و دیگر سازمان‌های بهداشتی شغل خود را ترک کردند درحالی‌که این رقم در سال گذشته آن ۱۴۹ هزار و ۶۷۸ نفر بود. این آمار شامل تمام کارکنان از جمله پزشکان، پرستاران، کارکنان آمبولانس، مدیران، کارکنان امدادی و فنی می‌شود. کارشناسان بر این باورند که سال ۲۰۲۲ ممکن است سال اوج خروج از خدمات بهداشت ملی باشد به این دلیل که ممکن است برخی از کارکنان بازنشستگی خود را به دلیل بیماری همه‌گیر به تعویق بیندازند، اما همچنین روند افزایشی در میان کارکنان وجود دارد که تعادل بین کار و زندگی را دلیل اصلی ترک کار ذکر می‌کنند. در سال ۲۰۲۲ شمار افرادی که به این دلیل شغل خود را ترک کردند ۲۷ هزار و ۵۴۶ نفر بود درحالی‌که این رقم بیشتر از ۲۴ هزار و ۱۴۳ نفری است که به علت رسیدن به سن بازنشستگی شغل خود را ترک گفتند.

یافته‌های مشترک نظرسنجی موسسه معتبر یوگاو و نشریه تایمز لندن در فروردین ماه نشان می‌دهد که از نظر دو سوم مردم انگلیس سطح ارائه خدمات درمانی در این کشور وخیم است و ۸۰ درصد معتقدند که اوضاع طی پنج سال گذشته، یعنی پس از خروج انگلیس از اتحادیه اروپا وخیم‌تر شده است.

سرطان و آلودگی‌های زیست‌محیطی یادگار آمریکا برای مردم عراق

سرویس خارجی-

نماینده استان ذی قار در پارلمان عراق روز یکشنبه فاش کرد، بقایای تسلیحات آمریکا باعث شیوع بیماری سرطان در استان‌های جنوبی عراق شده است.

جنگ عراق یا تجاوز آمریکا و متحدینش به عراق یک عملیات نظامی دنباله‌داری بود که در ۲۹ اسفند ۱۳۸۱ (۲۰ مارس ۲۰۰۳) با حمله ائتلاف بین‌المللی به رهبری ایالات متحده و بریتانیا به عراق آغاز شد. نیروهای اصلی حمله‌کننده به عراق شامل ارتش‌های آمریکا، پادشاهی متحد بریتانیا و لهستان بودند، ولی ۲۹ کشور دیگر از جمله ژاپن، کره جنوبی، ایتالیا، اسپانیا و... با فرستادن بخشی از نیروهای نظامی و لجستیکی خود در اشغال عراق نقش داشتند. هدف سرنگونی دیکتاتور روان‌پریش عراق، «صدام»، بود اما منجر به اشغال این کشور شد که تا کنون نیز کمابیش ادامه دارد. جنایت‌های اشغالگران از آغاز تاکنون کم نبوده است. از باب مشت نمونه خروارها جنایت می‌توان به ماجرای محمودیه و آن جنایت هولناک اشاره کرد: جنایت جنگی علیه یک خانواده عراقی و تجاوز گروهی به دختر ۱۴ ساله آن خانواده به نام «عبیر قاسم حمزه الجنابی» توسط اشغالگرانِ آمریکایی در تاریخ ۱۲ مارس ۲۰۰۶ (۲۱ اسفند ۱۳۸۴) در خانه‌ای در روستای یوسفیه، غرب شهر محمودیه واقع در جنوب شهر بغداد. در این جنایت دختر چهارده ساله‌ای به نام عبیر الجنابی توسط ۵ نیروی هنگ ۵۰۲ پیاده ارتش آمریکا مورد تجاوز جنسی گروهی قرار گرفت و سپس به قتل رسید. مادر ۳۴ ساله، پدر ۴۵ ساله و خواهر ۶ ساله وی نیز قبل از این تجاوز توسط نظامیان آمریکایی به قتل رسیدند. اما مسئله تنها بر سر این جنایات که گذشته نیست، بلکه بر سر این است که این اشغالگران کارهایی کرده‌اند که با خروج کامل آنها هم نتایج این کارها سال‌ها ادامه خواهد داشت. در همین مورد، «عارف الحمامی»، نماینده استان ذی قار در پارلمان عراق گفته است، در ماه‌های آینده بزرگ‌ترین مرکز تومورهای سرطانی در استان بصره افتتاح خواهد شد که تمامی استان‌های مرکزی و جنوبی را تحت پوشش قرار می‌دهد. آن‌طور که ایسنا نوشته، وی افزود: «آمار و مطالعات نشان می‌دهند که بین افزایش موارد سرطان و بقایای جنگ‌های آمریکا و آلودگی آب و همچنین استخراج نفت ارتباط و